

VERSLAG van de vergadering van de statencommissie Maatschappelijke Ontwikkeling, Economie en Cultuur 5 april 2007

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw.mr. J.G.J. Kamp (gedeputeerde), dr. G. Mik (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), dr. F.H. Barneveld Binkhuysen (VVD), mw.drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), mw. F. Bichbich (SP), J. Fastl (Groen Links), mw. drs. J.M. de Heer-Verheij (ChristenUnie), mw. L. Hogema (SP), ir. C.L. Jonkers (Mooi Utrecht), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), J. Konijnenbelt (CDA), mw. H. Nap (CDA), drs. J. Overbeek (PvdA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (Groen Links), mw.drs. R.C.M. Stadhouders (CDA), W. van der Steeg (PvdD), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66) en ir. B.A. Witteman (SP);

Afwezig:

Mr. J. Ekkers (gedeputeerde), ir. D.J. van den Burg (VVD), mw. N.P.B. van 't Hooft (PvdA), dr. R. Bisschop (SGP);

Van ambtelijke zijde aanwezig: drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering en heet de commissieleden van harte welkom. Vervolgens licht hij de vergaderorde van deze commissievergadering toe. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

a. *Beantwoording vragen aangaande de restauratie van de NH-kerk in Wilnis*

De heer Jonkers vraagt of het rijk reeds een besluit heeft genomen over het subsidiëren van de restauratie van deze kerk.

Mevrouw Kamp, zijnde de vervanger in deze van gedeputeerde Ekkers, deelt mede dat eind april 2007 in de Staatscourant bekend zal worden gemaakt wat de criteria dienaangaande zijn voor de verdeling van de extra gelden van het rijk. Wel is het van belang dat de restauratie nog niet is begonnen en dat er geen gelden van derden mogen worden toegevoegd. Het is dan ook niet raadzaam om nu als provincie geld beschikbaar te stellen voor deze kerk en reeds te starten met de restauratie, omdat daarmee de rijkssubsidie ter discussie kan komen te staan. Deze commissie ontvangt t.z.t. de resultaten van een quick scan van de cultuurhistorische waarden van de verschillende kerken in de provincie Utrecht. In het voorjaar 2008 kan de commissie een voorstel over dit onderwerp verwachten.

De heer Jonkers en mevrouw Stadhouders pleiten ervoor niet te wachten tot het voorjaar 2008. Beiden dringen aan op versnelling.

Mevrouw Kamp weet niet waarom het acht maanden vergt om een voorstel aan deze commissie voor te leggen. Zij zal versnelling van een en ander trachten te bewerkstelligen. In het verslag van deze vergadering zal zij daarop terugkomen.

b. *Nieuwsbrief over het Utrechtse Stationsgebied.*

Deze informatie wordt voor kennisgeving aangenomen.

c. *Stand van zaken jeugdzorg*

De voorzitter memoreert dat de vorige commissie een audit heeft uitgevoerd naar het functioneren van de provincie in relatie tot de aansturing van de jeugdzorgketen. Het auditrapport zal op 23 april a.s. aan P.S. worden aangeboden. T.z.t. zal het desbetreffende rapport, met achtergrondinformatie, uitvoerig in deze commissie worden besproken.

Mevrouw Kamp deelt mede dat de directeur a.i. van Bureau Jeugdzorg reeds vier weken geleden is aangetreden. Uit de rapportage van de Raad van Toezicht blijkt dat betrokkene naar tevredenheid functioneert. De directeur a.i. houdt zich intensief bezig met het opstellen van een Plan van Aanpak. Wellicht dat het Plan van Aanpak over ca. twee weken beschikbaar komt. De commissie ontvangt daarover t.z.t. nadere informatie.

De vorige directeur van Bureau Jeugdzorg krijgt een andere plaats in de organisatie en gaat onder verantwoordelijkheid van de directeur a.i. functioneren. Zij zal gedurende twee dagen per week aparte klussen voor BJZ gaan uitvoeren. De verdeling van taken tussen de directeur a.i. en de tweede directeur is tot volle tevredenheid van betrokkenen uitgevoerd.

Ten aanzien van de wachtlijsten meldt mevrouw Kamp dat er enige druk ontstaat op wachtlijstvorming in BJZ. Er moet rekening mee worden gehouden dat zich binnen afzienbare tijd weer een wachtlijst kan gaan vormen.

Met betrekking tot de instellingen deelt mevrouw Kamp mede dat het aantal wachtenden daar licht daalt. Deze commissie zal de schriftelijke informatie over de wachtlijsten per 1 maart jl. ontvangen.

Op een vraag van mevrouw Alsem antwoordt mevrouw Kamp dat cliënten, die 9 weken moeten wachten, inderdaad niet tot een wachtlijst worden gerekend. Dit criterium wordt als zodanig door het rijk gehanteerd. De schriftelijke informatie die de commissie wordt toegezonden, bevat daarover meer informatie.

De voorzitter vraagt wanneer deze commissie het Plan van Aanpak van BJZ kan ontvangen. Mevrouw Kamp kan die vraag nu nog niet beantwoorden. Zij gaat er vanuit dat het Plan van Aanpak er nog voor de zomerperiode ligt en dat het de vraag is welke betrokkenheid deze commissie hierbij heeft.

3. Verslag van de commissie ZCW d.d. 26 februari 2007

Het verslag van deze vergadering wordt aldus vastgesteld.

4. Verslag van de commissie IME d.d. 19 februari 2007

Het verslag van deze vergadering wordt aldus vastgesteld.

5. Rondvraag

Mevrouw Nap deelt mede dat de triatlon Veenendaal, de grootste triatlon van Nederland, voor de 25^e keer wordt georganiseerd. Het parcours gaat gedeeltelijk over de Rondweg Oost. Dat betekent dat een deel van die rondweg moet worden afgezet, en wel op een zaterdag tot ca. 15.00 uur. De provinciale ambtenaar heeft daar helaas negatief op gereageerd terwijl deze triatlon op het gebied van sport en promotie van Veenendaal van groot belang is. Zij vraagt dienaangaande om de interventie van gedeputeerde Mik.

Mevrouw De Heer sluit zich bij deze vraag aan.

Mevrouw Versteeg memoreert dat de provincie geld beschikbaar heeft gesteld voor de verbouwing van museum Flehite in Amersfoort. Voorafgaand aan de verbouwing, zijn er metingen verricht naar asbest. Naar aanleiding van die metingen, die hoge concentraties asbest aantoonde, is het museum met onmiddellijke ingang gesloten. De stichting, die het gebouw beheert, en de gemeente worden

daardoor met hoge financiële lasten geconfronteerd; zij kunnen die kosten niet zelf dragen. Zij vraagt of het college van G.S. van de problemen op de hoogte is en of de provincie kan bijdragen aan een oplossing.

De heer Mik antwoordt op de vraag van het CDA dat de burgemeester van Veenendaal hem ook al over de triatlon heeft benaderd. Overigens neemt niet een ambtenaar, maar het college van G.S. hierover een besluit. Hij heeft toegezegd een en ander te zullen uitzoeken. O.a. zullen de verkeerskundige consequenties worden geanalyseerd. Er is dan ook nog geen sprake van een afwijzing. De voorzitter gaat ervan uit dat de bevindingen van gedeputeerde Mik dienaangaande in het verslag van deze vergadering (of via een e-mail van de griffie aan de commissieleden) worden verwoord.

Mevrouw Kamp laat, naar aanleiding van de vraag over museum Flehite, weten dat de provincie dergelijke subsidies in principe niet aan musea toekent. Echter, het gaat hier om een bijzonder geval. Zij weet niet of er sprake is van dusdanige bijzondere situatie dat van het beleid kan worden afgeweken. Via het verslag van deze vergadering zal zij de vraag van D66 beantwoorden.

5.a Wachlijsten verstandelijk gehandicapten in relatie tot met name terreingebonden zorg

De voorzitter geeft het woord aan twee insprekers.

Mevrouw R. Tibbe laat het volgende weten

“Daar ik heb begrepen dat de oorzaak van onderstaand probleem zou liggen bij regelgeving, procedures en bestemmingsplannen op provinciaal niveau, heb ik besloten mij tot u te wenden via het inspraakrecht.

Onze zoon, 21 jaar, bekend met een autisme spectrum stoornis en een verstandelijke beperking, woont in een instelling voor kinderen en jeugdigen met een verstandelijke beperking. Deze instelling is niet bestemd voor volwassenen. Wij hebben, omdat wij gehoord hadden over wachttijden, hem inmiddels twee jaar geleden aangemeld bij twee zorgaanbieders in de regio, Reinaerde en Amerpoort.

Beide zorginstellingen kunnen bieden wat onze zoon gezien zijn handicaps nodig heeft. De benodigde gelden om de intensieve begeleiding te bekostigen is voor deze instellingen geen beletsel. Het grote probleem is echter dat er geen fysieke ruimte is voor onze zoon (bakstenen en cement). Mijn man en ik hebben regelmatig contact met beide instellingen. Zij willen hem graag plaatsen maar er is geen ruimte. Er werd zelfs gezegd “het klinkt cru, maar er moet eerst een bewoner overlijden.”

Wij wachten nu ruim twee jaar op een vervolgplek voor onze zoon. Er is binnen ons gezin sprake van een constante druk. De kwaliteit van zorg is matig en de houding naar verwanten binnen de huidige instelling vraagt van ons continue aandacht en alertheid. Deze druk heeft er zelfs toe geleid dat ik mijn baan in het onderwijs heb moeten opzeggen en overspannen ben geweest. De instelling waar hij nu zit heeft ook een probleem. Nieuwe kinderen worden aangemeld maar kunnen niet geplaatst worden omdat er geen doorstroming is. Wij voelen ons mede daardoor, ook vanuit de huidige instelling, onder druk staan om onze zoon te laten verhuizen.

Uit contact met het zorgkantoor blijkt dat het probleem rondom onze zoon een niet op zichzelf staand probleem is. In de regio Utrecht is een wachttijst van ca. 60 jongeren/volwassenen die net als onze zoon doorgeplaatst willen of moeten worden. Daarnaast is er een even grote wachttijst van ca. 60 kinderen en jongelui die nog helemaal geen plekje hebben. Volgens onze contactpersoon bij het zorgkantoor Utrecht heeft dit te maken met het feit dat de zorgaanbieders niet bij kunnen/mogen bouwen. Volgens de instellingen worden de wachttijsten veroorzaakt door wetgeving en regelgeving, bestemmingsplannen en procedures. De heer Groen, divisie manager woonondersteuning van de stichting Amerpoort zal u hierover informeren.

De krapte aan voorzieningen heeft mede tot gevolg dat er absoluut geen sprake is van vrije keuze waar je als ouders je kind wilt laten wonen. Of er is helemaal niets en je kind zit thuis met vaak hoge

druk op het gezin, of je moet genoeg nemen met matige kwaliteit van zorg. Het is als ouders van een gehandicapt en dus zeer kwetsbaar kind toch heel wat om de zorg aan anderen over te laten.”

De heer Groen van de Stichting Amerpoort gaat in op de capaciteitontwikkelingen in de provincie Utrecht op het gebied van intramurale zorg en begeleiding aan mensen met een ernstige (veelal ook meervoudige) verstandelijke beperking.

Utrecht kent vanouds een aantal (middel)grote intramurale voorzieningen voor mensen met een verstandelijk (en meervoudige) beperking. Deze concentratie is een gevolg van de tot in de jaren '70 gebruikelijke gang van zaken dat mensen met een verstandelijke beperking vooral in de bossen en op de zandgronden werden gehuisvest, in instellingen waar de zorg en begeleiding op basis van een religieuze overtuiging werd geboden.

In de locatie Nieuwenoord van Amerpoort is slechts 48% van de bewoners afkomstig uit de provincie Utrecht. Dit beeld is vergelijkbaar met andere intramurale voorzieningen. Inmiddels zijn in andere provincies in de jaren '70 en '80 voluit voorzieningen gerealiseerd. In beleidstermen is er daarom op dit moment sprake van een overcapaciteit van intramurale plaatsen. De werkelijkheid is dat er een wachtlijst bestaat voor de locatie Nieuwenoord.

De oorzaak moet gezocht worden in:

- een actief deconcentratiebeleid van alle instellingen tot sluiting toe (Dennendal) waardoor capaciteit eerder wordt gesloten.
- oudere cliënten die momenteel binnen deze instellingen wonen. Zij zien erg op naar verhuizing naar de regio. Ze wonen immers veelal 40 tot 50 jaar in de instellingen waardoor resterende capaciteit “bezet blijft” door oudere cliënten.

De wachtlijst bestaat nu met name uit jonge cliënten met een ernstige verstandelijke beperking, vaak gecombineerd met gedragsproblematiek die niet dan wel uiterst moeilijk in een dorp of wijk geïntegreerde omgeving kunnen wonen en voor wie het wonen op een intramuraal terrein zeker vooreerst uiterst noodzakelijk is. Matig en licht verstandelijk gehandicapten die tot voor enige jaren geleden ook intramuraal gingen wonen, vinden vrijwel allemaal hun weg in ouderinitiatieven en/of Thomas Huizen.

De Amerpoort is daarom op dit moment naarstig op zoek naar woonmogelijkheden voor oudere cliënten, aangehaakt aan voorzieningen voor ouderen, teneinde ruimte te creëren voor genoemde cliënten op de wachtlijst. Tot op heden zijn twee projecten gereed en in gebruik genomen (Hoenderberg in Amersfoort met 18 cliënten en Maria Oord in Vinkeveen voor 24 cliënten). Eén project is in aanbouw voor 6 plaatsen (verpleeghuis nieuwbouw in de wijk “ingelanden” in stad Utrecht). Gesprekken lopen in Amersfoort, Soest en Leusden over mogelijkheden. Dreigende leegstand in met name verzorgingshuizen biedt mogelijkheden. De realisatie vraagt doorgaans evenwel ca. twee tot drie jaar. Daarnaast is hij op zoek naar een boerderij gelegen naast een dorp waar voor ca. 24 cliënten met een ernstige verstandelijke beperking en gedragsproblematiek een woonwerkgemeenschap kan worden gerealiseerd. De omvang van 24 plaatsen is noodzakelijk om een voldoende breed personeel draagvlak te realiseren. Met name in de groene gebieden lijkt dit te stuiten op bestemmingsplan problemen.

Aan de ene kant wordt de intramurale capaciteit afgebouwd terwijl aan de andere kant het tempo waarmee in de regio nieuwe capaciteit kan worden gebouwd achterblijft. Dat betekent dat bestaande cliënten niet door kunnen schuiven naar de regio, terwijl terreingebonden zorg voor jongere cliënten stagneert.

Nu is er een uitermate terughoudend beleid voor het toelaten van cliënten met een matige verstandelijke handicap, los van het feit dat zij bijna geen aanvraag indienen voor plaatsing op de intramurale locaties. Het gros van de matig verstandelijk gehandicapten vindt zijn weg in kleinschalige voorzieningen, oudereninitiatieven en Thomashuizen. Zij dienen zich niet aan voor locaties als Nieuwenoord. Het gaat in Nieuwenoord om mensen met een ernstige verstandelijke handicap, vaak gepaard gaande met gedragsproblematiek of ernstige lichamelijke problematiek.

De voorzitter geeft gelegenheid voor het stellen van vragen.

De heer Klein Kranenburg vraagt of het probleem minder groot wordt wanneer men ophoudt met vermindering van de intramurale capaciteit. Tevens vraagt hij wat de insprekers van de provincie verwachten.

De heer Groen licht toe dat er drie jaar geleden een kwaliteitstoets is uitgevoerd naar de kwaliteit van gebouwen en woonhuizen en oude paviljoens. Deze zijn voor een groot gedeelte afgekeurd en hebben het predikaat rood gekregen. Wel wonen daar nog steeds mensen in. Een aantal paviljoens is feitelijk “onverklaarbaar bewoond”. Het proces laat zich nauwelijks temporiseren. Hij weet niet exact wat hij van de provincie kan verwachten. Hij weet wel dat de provincie ook gaat over bestemmingsplannen. Hij is voor zijn cliënten op zoek naar boerderijen in groene gebieden die een andere functie dan de agrarische functie mogen krijgen. Deze locaties zijn uitermate geschikt voor de zorgvraag van zijn cliënten. Wellicht kan de provincie daar een rol in spelen.

Mevrouw Versteeg verwijst naar een artikel in de Volkskrant van gisteren. Daarin wordt aangegeven dat zeer veel cliënten terug willen naar de grotere intramurale zorginstellingen. Zij vraagt of die tendens ook waarneembaar is in de provincie Utrecht. Wanneer cliënten terugwillen naar de intramurale zorginstellingen, dan scheidt dat ruimte in de kleinschalige woonvormen. Enerzijds betekent dit het oplossen van een tekort en anderzijds kan men de keuze vergroten voor groot- of kleinschalige woonvormen.

Mevrouw Tibbe verduidelijkt dat de doelgroep waarover zij sprak beslist niet gedijt in een kleinschalige woonvorm in de stad. Zij pleit juist voor meer capaciteit bij de terreingebonden zorg. Daarvoor bestaan grote wachtlijsten.

De heer Groen merkt op dat het artikel in de Volkskrant betrekking heeft op cliënten die in de jaren '80 min of meer gedwongen van het terrein zijn gegaan en in kleinschalige voorzieningen in de regio zijn gaan wonen. Daar zijn vele spijtoptanten. Velen willen zeer graag terug. Voor de locatie Nieuweroord ligt dat anders. In Nieuweroord werd de keuze aan de cliënt overgelaten en zorgvuldig werd afgewogen wie al dan niet in de regio zou kunnen wonen en meerwaarde vindt in een dorp of in een stad.

De cliënten in de locatie Nieuweroord zijn mensen die niet zullen gedijen in een dorp of stad. Soms wonen ze al 40 jaar in Nieuweroord en die groep zou goed kunnen aansluiten bij bejaardenzorgvoorzieningen. Er is een kleine groep oudere licht verstandelijk gehandicapten met gedragsproblematiek. Juist voor deze groep zijn de boerderijprojecten van het grootste belang op het platteland.

De heer Overbeek vraagt of het hier om een typisch Utrechts probleem gaat en hoe de belangenorganisaties van mensen met een verstandelijke handicap dat beleven.

De heer Groen antwoordt dat belangenorganisaties als Philadelphia en de Federatie van ouderverenigingen op zoek zijn naar variaties in woonvormen. De problematiek die hij zojuist aankaartte heeft te maken met een tekort aan plaatsen voor jonge mensen op basis van het stagneren van de doorstroming. Dat is wel een specifiek Utrechts probleem omdat in Utrecht veel mensen van buiten de provincie wonen. Veel zorginstellingen zijn terughoudend geweest om te gaan investeren in intramurale plaatsen omdat dat op termijn leidt tot een overcapaciteit. Het gaat hier om een tijdelijk doorstromingsprobleem.

Mevrouw Pennarts begrijpt van de insprekers dat 120 mensen niet op de goede plek terechtkomen voor zorg en huisvesting. Zij vraagt of het uitsluitend gaat om intramurale zorg. Van de heer Groen hoorde zij dat de intramurale zorg wordt afgebouwd, terwijl er in de regio niet snel genoeg wordt bij

gebouwd, bv. boerderijprojecten wegens bestemmingsplanbeperkingen. Zij vraagt of het dienaangaande uitsluitend om boerderijprojecten gaat.

De heer Groen antwoordt dat uitsluitend de boerderijprojecten stagneren als gevolg van de bestemmingsplannen. Boerderijen hebben meestal een agrarische bestemming, terwijl zijn doelgroep juist behoefte heeft aan een woonbestemming en/of een bijzondere gezondheidszorgbestemming.

Sinds twee jaar hebben de bejaardenoorden te kampen met leegstand. Cliënten met een verstandelijke beperking zijn daardoor voor ouderenzorgorganisaties een interessante gesprekspartner geworden. De oudere bejaardenoorden hebben kleine woningen en appartementen en voldoen niet meer aan de kwaliteitseisen van ouderen. Echter, voor de geschetste doelgroep zijn de voorzieningen wel toereikend. Het huisvesten van verstandelijk gehandicapten in een verzorgingshuis gaat overigens niet zonder problemen omdat de daar wonende ouderen plotseling met bijzondere burens worden geconfronteerd. Dat vraagt de nodige voorbereiding en aanpassing.

Mevrouw Kamp is verbaasd over de hier geschetste problematiek. Zij erkent dat er een categorie cliënten is met beperkingen die intramuraal ondergebracht moet worden omdat dat voor hen de beste oplossing is. Wat haar betreft moet er voor de cliënt keuzevrijheid zijn. Gedwongen huisvesting, zoals in de Volkskrant werd beschreven, is in de provincie Utrecht niet aan de orde geweest. Zij heeft zich destijds in het kader van de natuurontwikkeling verzet tegen het feit dat instellingen zouden gaan sluiten en dat de terreinen aan de natuur zouden worden teruggegeven. Zij heeft toen gesteld dat het niet zo mag zijn dat “mensen plaats moeten maken voor hazen”.

Zij heeft regelmatig contact met de directeur van de Stichting Amerpoort. Het geschetste probleem heeft zij niet van hem vernomen. Zij meent dat er op het instellingsterrein zelf oplossingen voor het probleem kunnen worden gevonden. Dat levert voor wat betreft het bestemmingsplan geen problemen op. De terreinen mogen ook voor dit doel worden gebruikt.

Wanneer bestemmingsplannen een belemmering zijn voor de huisvesting van gehandicapten, terwijl het om een goede locatie gaat, dan heeft het college van G.S. altijd de bereidheid om na te gaan hoe er een oplossing kan worden bereikt. Zij illustreert dit met de vestiging van Abrona voor huisvesting van cliënten met een beperking in Lopik.

De voorzitter merkt op dat de verbreding van landbouw naar zorgfuncties ook onderdeel is van het provinciale beleid.

Geïntervieweerd zal worden welke punten, zoals door de sprekers aangedragen, de provincie raken. Vervolgens zullen deze punten voor een volgende commissievergadering ter bespreking worden geagendeerd.

De voorzitter dankt beide sprekers voor hun reactie.

6. Gemeenschappelijke Regeling Plassenschap Loosdrecht en Omstreken

De heer Witteman vraagt welke nadelen er zijn wanneer de provincie niet in de Gemeenschappelijke Regeling gaat participeren.

Mevrouw De Heer meent dat het hier in feite gaat om een rijdende trein. Uit de aanvullende informatie blijkt haar dat geprobeerd wordt zakelijkheid te betrachten en de doelmatigheid en effectiviteit te vergroten. Er wordt niet slechts op de winkel gepast. Oog is er voor een goede exploitatie en verwerving van inkomsten en dat is een goede zaak. Zij kan in grote lijnen met dit voorstel meegaan. Wel vraagt zij hoe dit voorstel zich verhoudt met het streven naar vermindering van bestuurlijke druk.

De heer Jonkers begrijpt dat de provincie vertegenwoordigt is in het Dagelijks Bestuur van twee recreatieschappen maar geen bestuurszetel heeft in de andere twee recreatieschappen.

Hij vraagt om een toelichting.

De heer Overbeek memoreert dat de recreatieschappen ook eigen inkomsten moeten gaan verwerven. Hij vraagt of al duidelijk is of dat gaat lukken.

De heer Konijnenbelt laat weten dat het CDA zich in dit voorstel kan vinden, juist omdat de provincie zich van subsidiënt ontwikkelt tot participant. Hij sluit zich aan bij de vraag van de heer Jonkers. In de notitie wordt aangegeven dat er een bestuurlijk krachtig en slagvaardig uitvoeringsorgaan moet gaan optreden. Betekent dit dat dit nu nog niet het geval is? Uit het stuk blijkt echter niet dat de uitvoeringsorganisatie zou worden versterkt.

Mevrouw Alsem laat weten dat de VVD voorliggend voorstel als een sterstuk beschouwt. Zij stelt de volgende vragen:

- In de toelichting wordt aangegeven dat de provincie destijds tegen een nadere regeling was voor het uittreden van deelnemers, terwijl enkele regels verder wordt aangegeven dat de provincie wél met de regeling kan instemmen nadat die regeling van uittreding gewijzigd is. Zij vraagt hoe zich dat met elkaar verhoudt.
- Aangegeven wordt dat de jaarlijkse bijdrage van de provincie neerkomt op 11,4% van het nadelige exploitatiesaldo. Voor dit jaar komt het bedrag uit op € 159.000 per jaar. Zij vraagt hoe groot dat bedrag in voorgaande jaren geweest is.
- Gemeld wordt dat dit percentage binnenkort zal worden verhoogd, maar dat hangt af van een uitspraak van de gedeputeerde van Noord-Holland. Zij vraagt dienaangaande om een toelichting, met name of er risico's zijn voor de provincie Utrecht.

De heer Mik beaamt dat het hier om een rijdende trein gaat. Vier jaar geleden werd op initiatief van de provincie Utrecht uitvoering gegeven aan een grote omvorming. Om de financiële problemen van de recreatieschappen op te lossen was een reorganisatie en het verwerven van eigen inkomsten noodzakelijk. Het omvormingsproject is met kracht ter hand genomen. De recreatieschappen hebben daar constructief aan meegewerkt. Zij hebben inmiddels een meer centrale organisatie ingericht en de begrotingen houden rekening met vergroting van de eigen inkomsten. Tevens wordt er commercieel gedacht met inachtneming van de toegankelijkheid van de recreatieschappen voor de bevolking. De verhoging van de eigen inkomsten met ca. 50% zal pas over een paar jaar zichtbaar worden. Er zijn meer taken overgegaan naar Recreatie Midden Nederland. Destijds was met Provinciale Staten afgesproken dat de provincie Utrecht (even als Noord-Holland) uit het Plassenschap zou treden. Het college van G.S. heeft P.S. nu voorgesteld dat besluit in te trekken, tezamen met Noord-Holland. Zo niet, dan zou dat betekenen dat het Plassenschap Loosdrecht en Omstreken feitelijk opgeheven zou moeten worden, omdat er dan geen financiële basis meer zou bestaan. Een deel van de voorzieningen van het Plassenschap op het Utrechtse deel, nl. in Breukelen, zou dan eveneens geen basis meer hebben en uiteindelijk zou er dan toch weer een beroep op de provincie worden gedaan. G.S. van Utrecht hebben zich ervoor ingespannen dat P.S. van Utrecht en Noord-Holland dat besluit zouden terugdraaien ten bate van de recreatie van de inwoners die gebruik maken van de Loosdrechtse Plassen.

De commissie heeft reeds bij de meerjarenbegroting met de desbetreffende financiën ingestemd. De hoogte van de bedragen is in de jaren gelijk gebleven. In het verleden werd het bedrag als subsidie verstrekt terwijl de provincie nu deelnemer wordt en verantwoordelijk wordt voor het recreatieschap. Nu heeft de provincie invloed op de hoogte van de subsidie.

Gevraagd werd naar de nadelen wanneer de provincie niet in de Gemeenschappelijke Regeling zou participeren. Er zijn andere manieren mogelijk om het Plassenschap te steunen maar voorliggend voorstel is volgens G.S. het meest principieel van aard, met de meeste invloed van de provincie.

De bestuurlijke drukte wordt door voorliggend voorstel niet vergroot. De recreatieschappen zijn juist een middel om de bestuurlijke drukte te verkleinen. Het alternatief zou zijn dat iedere gemeente voor zich de recreatievoorzieningen zou gaan beheren met alle overleggen van dien.

De provincie heeft in de besturen van alle recreatieschappen zitting. De provincie heeft in deze besturen een behoorlijke invloed mede als gevolg van de financiële bijdrage van de provincie.

De recreatieschappen maken goede voortgang met het verwerven van eigen inkomsten. Diverse initiatieven worden onderzocht.

De financiële basis onder het Plassenschap is aanzienlijk verminderd aangezien de gemeente Utrecht is uitgetreden. Discussie is met de gemeente gaande om dat besluit tot uittreding ongedaan te maken. Afsproken is dat partijen die willen uittreden dat nu drie jaar van tevoren aangeven.

Het bedrag van € 159.000,- is hetzelfde bedrag dat in vorige jaren is betaald. De bijdrage zal in de toekomst hoger worden wanneer de deelnemers aan de Gemeenschappelijke Regeling dat met elkaar afspreken, bv. wanneer de gemeente Utrecht niet meer toetreedt. Dat is niet afhankelijk van Noord-Holland maar van alle deelnemers. Weliswaar betaalt de gemeente Utrecht na uittreding gedurende enkele jaren een afkoopsom, maar wanneer dat ophoudt zal er toch een financiële voorziening moeten worden getroffen.

Ook het Plassenschap Loosdrecht en Omstreken zal overgaan op budgetfinanciering. Dat wil zeggen dat er niet meer jaarlijks een begroting wordt vastgesteld maar een begroting voor 4 jaar met een bepaald stijgingspercentage per jaar. Het totale bedrag mag niet worden overschreden. Het recreatieschap kan wel overgaan tot interne verschuiving van posten in de begroting.

De heer Witteman vraagt of de provincie financiële risico's loopt door deelname aan de Gemeenschappelijke regeling, gelet op de waterkwaliteit van de Loosdrechtse Plassen. De provincie Noord-Holland wil dat de gemeente maatregelen neemt om de waterkwaliteit te verbeteren.

De heer Mik antwoordt dat er in die zin geen sprake is van een financieel risico. De provincie behoudt alle juridische rechten. Deelname aan een Gemeenschappelijke Regeling doet daar niets aan af.

De voorzitter rondt de behandeling van dit punt af. Hij constateert dat het voorstel inzake de Gemeenschappelijke Regeling Plassenschap Loosdrecht en Omstreken als een sterstuk aan P.S. zal worden gepresenteerd.

7. Overdrachtsdocument

De voorzitter constateert dat dit document geen vragen oproept. Het overdrachtsdocument wordt derhalve voor kennisgeving aangenomen.

8. Evaluatie leefbaarheid Kleine Kernen

De heer E. Ypema licht de bijgevoegde stukken (met bijlagen 1 t/m 4) in het kort toe.

O.a. komt het volgende naar voren:

- Het project leefbaarheid Kleine Kernen is onderdeel van de Sociale Agenda.
- Er is een budget beschikbaar gesteld van € 2 miljoen en dat budget is inmiddels in de kleine kernen uitgezet.
- Er zijn 23 projecten uitgezet in 16 (van de 19) kleine kernen.
- In 2004 zijn er twee statenconferenties geweest o.a. over de leefbaarheid in de kleine kernen en over het openbaar vervoer.
- Het project is geen subsidieregeling maar een ontwikkelbudget om zaken samen met de gemeente aan te pakken. De provincie neemt maximaal de helft van de kosten van de publieke voorzieningen voor zijn rekening.
- Leefbaarheid in de kleine kernen heeft te maken met aanwezige voorzieningen waar men ook daadwerkelijk gebruik van maakt. Niet de overheid maar de mensen in de dorpen zelf moeten

aangeven waar behoefte aan is. Het is een tijdrovend bottum up proces om de leefbaarheid in beeld te brengen. Een en ander heeft betrekking op de volgende thema's:

- a. inventarisatie van gedeelde brede leefbaarheidproblemen
- b. breed gedragen oplossingsrichtingen
- c. (financiële) haalbaarheid van oplossingen en maatregelen

Voorgaande thema's zijn de uitgangspunten geweest voor een pilot in de Lopikerwaard en voor de overige 23 projecten.

Erkend moet worden dat deze processen veel tijd kosten. Wel wordt daardoor de betrokkenheid van burgers bij en het uiteindelijke draagvlak voor een project sterk vergroot. Ook blijkt dat nabuurschap en sociale cohesie in een aantal kleine kernen groter is dan bv. in een vinexlocatie.

Het sleutelwoord bij voorzieningen is altijd multifunctionaliteit (verzamelwinkels, brede scholen, servicepunten, minicultuurhuizen). Juist door het verzamelen van functies kan de provincie bijdragen aan voorzieningen die bij de lokale situatie passen en een meer levensvatbare exploitatie opleveren.

De voorzitter geeft gelegenheid voor vragen.

De heer Klein Kranenburg vraagt naar aanleiding van bijlage 3, projectbeschrijvingen, naar de actuele stand van zaken van de projecten. Aangegeven wordt dat er begin 2007 een evaluatie zou volgen. Wellicht dat de evaluatieresultaten in een volgende vergadering aan de orde kunnen komen.

Mevrouw Pennarts vraagt naar de criteria die voor projecten in kleine kernen worden gehanteerd en op welke wijze de eigenheid van een kern wordt doorgrond.

De heer Ypema antwoordt dat de eigenheid van een kern blijkt uit de gesprekken met de lokale inwoners. Soms worden er in de kleine kernen avonden georganiseerd over een bepaald thema of bepaalde voorzieningen en worden inwoners uitgenodigd zich daarover uit te spreken. Dan komen knelpunten naar boven. Dergelijke avonden worden goed bezocht.

Het belangrijkste beoordelingscriterium van de provincie is dat het moet gaan om voorzieningen met een publieksfunctie en een multifunctioneel karakter. De helft van de projecten heeft vorderingen ondergaan. Vrijwel alle convenanten met gemeenten zijn getekend. De processen in de kleine kernen zijn een stuk verder gekomen.

De voorzitter dankt de heer Ypema voor zijn toelichting en geeft de commissie gelegenheid te reageren.

Mevrouw De Heer begrijpt dat voorliggende stukken als informatie worden gepresenteerd, echter, toch wordt er gevraagd om een bedrag van € 348.000,- beschikbaar te stellen, zij het op een wat onduidelijke manier. De notitie is erg algemeen en nog niet SMART geformuleerd. Het is haar fractie niet geheel duidelijk waar nu ja op moet worden gezegd.

Mevrouw Pennarts sluit zich bij voorgaande spreekster aan. Het lijkt op informatievoorziening terwijl toch gevraagd wordt om extra middelen beschikbaar te stellen. Het stuk is op 19 december 2006 gedateerd. Zij vraagt of er nog wel een beslissing noodzakelijk is. Weten de deelnemende gemeenten wel dat de financiën nog niet zijn toegekend?

De heer Jonkers kan zich in deze notitie vinden. Het beleid sluit aan op de visie van zijn fractie over de faciliterende rol van de provincie om de leefbaarheid in de provincie op peil te houden. Hij geeft de betrokken ambtenaar daarvoor een pluim.

Mevrouw Alsem laat weten dat haar fractie de inzet van de provincie ondersteunt om de levensvatbaarheid van kleine kernen op deze wijze te ondersteunen.

Zij vraagt hoe er wordt gehandeld wanneer alle reserveprojecten het goed blijken te doen. Is daarvoor voldoende financiële dekking beschikbaar?

Voor wat betreft de levensvatbaarheid van kleine kernen wil de VVD nog een keer terugkomen op het thema mobiliteit. Het verbeteren van de mobiliteit tussen de kleine kernen vergroot de leefbaarheid. Dat vereist ook maatwerk en flexibiliteit.

Aandacht vraagt zij voor de relatie tussen de leefbaarheid en de levensvatbaarheid. Kleine kernen hebben steun nodig maar de vraag van de VVD is wel of er niet moet worden nagedacht over structurele oplossingen om kleine kernen levensvatbaar en leefbaar te houden, zonder dat er steeds door de provincie op grote schaal moet worden bijgesprongen. De VVD kan zich voorstellen dat schaalvergroting en samenwerking met andere gemeenten in dat kader aan de orde komt.

De heer Klein Kranenburg kan zich in voorliggend stuk vinden. Zijn fractie stemt in met het voorstel ten aanzien van de reserveprojecten.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de vraag van de ChristenUnie. Zij gaat er vanuit dat de vraag is om een bedrag van € 348.000,- vrij te maken. Het is haar niet duidelijk waarom er zoveel haast wordt gemaakt om dat geld vrij te maken, terwijl de haalbaarheidsonderzoeken nog moeten plaatsvinden.

De voorzitter meent dat het stuk niet helder geformuleerd is. Aangegeven wordt dat het een statenvoorstel is dat zou moeten leiden tot een besluit over het beschikbaar stellen van € 348.000,- maar het conceptbesluit ontbreekt. Ook wordt er geen informatie verstrekt over de financiën van de projecten Leefbaarheid kleine kernen in relatie tot het totale budget.

Mevrouw Kamp zet uiteen dat dit stuk informatief is maar tevens is er een besluit nodig over het beschikbaar stellen van een bedrag van € 348.000,-. De gemeenten weten dat, wanneer zij op de reservelijst staan, er op dit moment nog geen geld voor de projecten beschikbaar is. Dat is duidelijk gecommuniceerd. Daarover is een besluit nodig omdat de reserveprojecten niet zonder meer inschuiven in het budget.

De voorzitter vraagt naar de uitputting van het budget voor het kleine kernenbeleid, zodat de commissie het inzicht krijgt of het bedrag van € 348.000,- al dan niet beschikbaar is of dat er sprake is van een nieuwe uitgave.

Mevrouw Kamp antwoordt dat het benodigde budget beschikbaar is.

Mevrouw Alsem gaf aan dat er wellicht gezocht moet worden naar een structurele oplossing voor de problemen in de kleine kernen bv. in de vorm van samenwerking, echter, dat punt is nu niet aan de orde. De kleine kernenproblematiek wordt deels veroorzaakt door het beleid van de provincie, nl. dat in die kernen niet mag worden gebouwd. Dat levert hier en daar wel problemen op. De sociale cohesie in de kleine kernen is wel groot, toch blijkt ondersteuning nodig. Het zoeken naar een structurele oplossing van de problemen zou in een aparte discussie aan de orde kunnen komen. Nu wordt gekeken naar de behoefte van de betrokken inwoners voor verbetering van de leefbaarheid en daaruit komen de projecten voort. Per kern kan dat erg verschillen. Om die reden twijfelt zij ook aan het vinden van een structurele oplossing, omdat die oplossing per kern sterk kan verschillen.

De vijf onderwerpen/projecten die genoemd zijn, worden momenteel snel ontwikkeld met betrokkenheid van de inwoners zodat er voldoende draagvlak is. Zij beveelt dan ook aan deze projecten te honoreren en daarvoor geld beschikbaar te stellen, anders moeten deze projecten op de evaluatie wachten. Zij zou uitstel betreuren.

Mevrouw De Heer wil, in verband met de controlerende taak van P.S., graag inzicht ontvangen in de beschikbare financiën.

Mevrouw Versteeg vraagt om aanvullende informatie over deze reserveprojecten; de informatie is nu erg mager. Haar fractie pleit ervoor om eerst de haalbaarheidsonderzoeken te laten plaatsvinden en de resultaten af te wachten. Dan is er meer zicht op de uitkomsten en de gemeentelijke inbreng qua financiën. D66 vindt dat de staten een besluit moeten nemen over het bedrag van € 365.000,-; het bedrag is te hoog om dat alleen door een commissie te laten accorderen. Zij stelt voor dit stuk niet als een sterstuk aan de staten te presenteren.

Mevrouw Kamp licht toe dat vragen eerst aan een commissie worden voorgelegd en dat de staten daarna in het kader van het budgetrecht een besluit zullen nemen over het beschikbaar stellen van het bedrag van € 348.000,-. Het gaat hier inderdaad om een notitie voor P.S. die in deze commissie wordt voorbesproken. Ambtelijk zal er een toelichting worden gegeven op de financiële bedragen. Zij zegt meer duidelijkheid toe ten aanzien van de uitwerking van de reserveprojecten.

De heer Ypema licht toe dat het gevraagde bedrag van € 348.000,- wordt gevoed uit de middelen 2007 van de Sociale Agenda. Daarvoor is een bedrag van € 2 miljoen begroot.

De voorzitter constateert dat het hier ook gaat om een voortgangsverslag. Aan het einde van het jaar zullen de evaluatieresultaten aan deze commissie worden toegezonden. De leefbaarheid van de kleine kernen is een onderdeel van de Sociale Agenda. Hij meent dat de Sociale Agenda al aan deze commissie gepresenteerd had kunnen worden. Hij vraagt wanneer de Sociale Agenda ter bespreking aan deze commissie wordt aangeboden.

Mevrouw Kamp memoreert de afspraak dat de oude coalitie in het kader van de Sociale Agenda een inventarisatie zou laten plaatsvinden. Dat is ook gebeurd. Zij heeft daarover in een eerdere vergadering gerapporteerd. Het nieuwe college van G.S. wordt verantwoordelijk voor het vervolg en de voortgang.

De voorzitter merkt op dat er een stuk moet komen voor P.S. waarin de besluitvorming rond dit voorstel conform procedure wordt beschreven. Daarover dient deze commissie een advies uit te brengen. Hij wil daaraan vasthouden, gelet op het budgetrecht van P.S. Hij begrijpt dat er ten aanzien van dit onderwerp enige haast betracht moet worden. Zijn voorstel is om voorafgaand aan de komende P.S.-vergadering alsnog aanvullende informatie aan deze commissie te verstrekken, met name over de financiën en de afzonderlijke projecten, zodat de commissie daar kennis van kan nemen en een en ander bij de afweging kan betrekken.

De heer Klein Kranenburg stelt voor de gevraagde extra informatie via een blauwtjes naar P.S. te zenden.

Mevrouw Kamp erkent dat de gevolgde procedure in deze wat vraagtekens oproept, met name ten aanzien van de vorm van het stuk. Zij zegt toe dat er alsnog een ontwerpbesluit zal worden opgesteld met een nadere (financiële) toelichting. Deze toelichting zal nog voor de komende P.S.-vergadering uitgaan.

De voorzitter rondt de bespreking van dit punt af.

9. Tijdelijke subsidieverordening Toekomst Thuis 2007

De heer Barneveld Binkhuysen laat weten dat zijn fractie dit een sympathiek project vindt, zij het dat de notitie toch enkele vragen oproept.

Vele partijen zijn hierbij betrokken, zoals de woningcorporaties, zorgaanbieders, gemeenten en zorgverzekeraars. Hij vraagt waarom de provincie een rol voor zichzelf ziet in dat krachtenveld. Het is hem niet duidelijk waarom dit project niet door de zorgverzekeraar of de gemeente wordt gesubsidieerd.

In 2006 zijn er 3 pilotprojecten van start gegaan. Gemeld wordt dat deze geëvalueerd worden en dat men daar lering uit moet trekken. Hij begrijpt dat er nu weer nieuwe projecten van start gaan. Hij vraagt of de voorgaande pilots al zijn afgerond en geëvalueerd zijn. Zijn de resultaten daarvan al bekend?

Mevrouw Stadhouders sluit zich aan bij de laatste vraag van de VVD. Overigens heeft haar fractie geen enkele twijfel over de positieve, stimulerende rol van de provincie in deze.

Mevrouw Hogema vraagt of de deelnemers ook een eigen bijdrage moeten leveren.

Mevrouw De Heer geeft aan dat haar fractie positief is over dit voorstel. Wel heeft de fractie zich afgevraagd of het hier een kerntaak van de provincie betreft. Haar fractie heeft begrepen dat zich een tekort aan werknemers in de zorg manifesteert, hetgeen wellicht door innovatieve ontwikkelingen enigszins kan worden opgevangen.

Ook zij is benieuwd naar de effecten van de pilots.

De heer Overbeek vindt dit project een goede voorbeeldrol. De PvdA pleit er wel voor dat de mensen, die hiervan profijt hebben, bij de ontwikkeling van de projecten worden betrokken.

Mevrouw Kamp memoreert dat de Provinciale Staten € 3 miljoen beschikbaar hebben gesteld voor een aantal pilots om na te gaan of domotica in de provincie Utrecht op de kaart gezet zou kunnen worden. De provincie heeft niet veel wettelijke taken op het gebied van de zorg. Wanneer er maatschappelijke ontwikkelingen worden gesignaleerd die stagneren en die gestimuleerd of bijgestuurd zouden moeten worden, dan kan de provincie een rol spelen. Deskundigheid, bestaande relaties naar gemeenten, organisaties, instellingen en ministeries kunnen worden ingezet en soms stelt de provincie een budget beschikbaar.

De provincie wil zich in dit verband bezighouden met twee elementen:

- de vermaatschappelijking van de zorg, zodat mensen zolang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen, indien zij dat willen. De provincie kan die ontwikkeling faciliteren o.a. met het programma Wel Thuis!. Daar past domotica in.
- De zwakste partij, de cliënt, moet in alle schakels met betrekking tot de realisatie van zorg en welzijn worden ondersteund.

Wanneer er meer ouderen ontstaan en het aantal jongeren neemt af, dan betekent dat ook dat er minder handen aan het bed zijn dan in het verleden het geval was. Domotica kan dat opvangen en een plus geven aan de zorg die verleend wordt. Zo kan via screen to screen contacten tussentijds worden nagegaan hoe het met mensen gaat.

De inzet van de provincie op dit gebied wordt in de provincie Utrecht als zeer positief ervaren.

Er zijn drie screen tot screen projecten gaande in Woerden, Soest en Utrecht. Deze pilots lopen erg goed. Zo worden ervaringen met domotica opgedaan en wordt duidelijk wat de betekenis daarvan is voor de verschillende cliëntengroeperingen. Nadrukkelijk wordt de vraag van de doelgroep hierbij betrokken. Van deze projecten wordt geleerd en de ervaringen worden betrokken bij de subsidieregeling die nu voorligt.

Een vierde project is bij Daalhoven gaande. Dit project heeft een zeer innovatief karakter met gebruikmaking van specifieke sensortechnieken. Samen met andere partijen, o.a. professor Huijsman, onderzoekt de provincie de resultaten van dit project. O.a. wordt nagegaan of het project economisch

aantrekkelijk is om te implementeren en uit te zetten. Nu zijn de kosten nog te hoog om de technieken op verschillende plaatsen toe te passen.

De bijdragen van de verschillende partijen die de projecten realiseren is vele malen hoger dan de bijdrage van de provincie. Echter, de projecten zouden zonder de initiërende rol van de provincie niet van de grond gekomen zijn. Ook landelijk vinden er onderzoeken plaats maar die zijn in het algemeen kleinschaliger dan de projecten in de provincie Utrecht.

De projecten duren twee jaar en zijn tussentijds geëvalueerd. Zij zegt toe dat de commissie de evaluatieresultaten zal ontvangen.

De deelnemende cliënten behoeven niet aan de kosten van de pilots bij te dragen. Het gaat om een proef en de technieken worden gratis geïnstalleerd. Het is wel de bedoeling dat de financiering daarvan wordt overgenomen door de zorgverzekeraars, woningbouwcorporaties en deelnemers zelf.

De heer Jonkers vraagt hoe de projecten zich verhouden tot het ontwikkelingsproces om voorzieningen uit de AWBZ over te hevelen naar de WMO. In dat proces komen de gemeenten veel meer in beeld.

Mevrouw Kamp antwoordt dat deze kwestie ook onderwerp van gesprek is in de groep die nu met professor Huisman is gevormd. Ook landelijk is de financiering van dergelijke voorzieningen een punt van aandacht maar daar kan nu nog geen adequaat antwoord op worden gegeven. Die vragen moeten wel in het komende jaar beantwoord moeten worden, om de implementatie verder door te kunnen zetten. Het onderwerp speelt landelijk en de provincie Utrecht heeft daarin een voortrekkersrol. Vele partijen zijn hierbij betrokken, o.a. diverse ministeries, zorgverzekeraars en deskundigen. De voorzitter gaat ervan uit dat de resultaten van dat overleg ook naar deze commissie gaan.

De heer Barneveld Binkhuysen begrijpt dat er een budget van € 3 miljoen is vrijgemaakt voor dit traject, echter, voor 2007 is er een subsidieplafond van € 750.000,-. Dat betekent dat men er vier jaar mee aan de gang kan gaan.

Mevrouw Kamp geeft aan dat de rest van het bedrag van € 3 miljoen reeds is uitgegeven. De € 750.000,- is het restbedrag van de € 3 miljoen.

Mevrouw Pennarts kan zich voorstellen dat er meer aanvragen binnenkomen dan het subsidieplafond. Er worden voor de toekenning meerdere criteria gehanteerd, nl. selectie en prioriteitscriteria, de kaasschaafmethode of een combinatie daarvan. Zij mist in de toelichting een waardeoordeel wanneer welke methode wordt gehanteerd. Terzake verwijst zij naar de toelichting, pag. 2, laatste alinea. Mevrouw Kamp zet uiteen dat ruimte wordt gelaten in de beoordeling van projecten voor wat betreft de toekenning van de gelden, juist omdat projecten niet altijd vergelijkbaar zijn. Wanneer te strak wordt beoordeeld, dan worden projecten die de provincie juist graag honoreert soms onmogelijk gemaakt.

Mevrouw Pennarts vraagt of deze commissie geïnformeerd wordt wanneer het subsidieplafond is bereikt.

Mevrouw Kamp antwoordt dat de commissie zal worden geïnformeerd over het aantal aanvragen en de honorering daarvan.

Gehoord de discussie, constateert de voorzitter dat voorliggend voorstel als een sterstuk aan de staten zal worden gepresenteerd.

10. Planning en introductieprogramma

De voorzitter deelt mede dat er op 7 mei a.s. een introductieprogramma van de beleidsterreinen voor de commissie zal plaatsvinden, voorafgaand aan de commissievergadering.

Getracht zal worden om nog voor de zomer een werkbezoek voor de commissie te organiseren.

Hij verwacht dat de agenda voor de commissievergadering van 7 mei zeer beperkt zal zijn. Wellicht dat op 7 mei naast de algemene introductie ook een werkbezoek kan worden georganiseerd. Wanneer er geen werkbezoek op 7 mei kan worden georganiseerd, dan stelt hij voor om naar een vrijdag in plaats van een maandag uit te wijken zodat toch nog voor de zomer een werkbezoek mogelijk wordt.

Mevrouw Nap wil toch vasthouden aan de maandagen voor het statenwerk. Zo nodig moet het werkbezoek maar na de zomer worden georganiseerd.

De voorzitter geeft aan dat, wanneer uitsluitend wordt vastgehouden aan de maandagen, het werkbezoek niet eerder dan in september-oktober kan worden georganiseerd.

Nagegaan zal worden of er een werkbezoek op 7 mei kan worden georganiseerd. Zo niet, dan kan wellicht toch nog worden nagegaan of een deel van een vrijdagmiddag aan een werkbezoek kan worden besteed.

De heer Schoen licht toe dat de commissie nog voor 7 mei a.s. het overdrachtdossier van de vorige commissie zal ontvangen met toelichtende informatie, ook over de langlopende dossiers jeugdzorg en bibliotheekvernieuwing.

Afhankelijk van de vraag of er al dan niet een werkbezoek op 7 mei kan worden georganiseerd, is het ook mogelijk de commissievergadering op 7 mei te laten doorgaan en daar één of twee onderwerpen diepgaand te laten presenteren, bv. het economisch beleidsplan en de jeugdzorg.

Op een vraag van mevrouw Versteeg antwoordt de heer Schoen dat hij zal navragen of er dit jaar al dan niet een voorjaarsnota zal verschijnen. Hij heeft begrepen dat er dit jaar geen voorjaarsnota zal uitkomen, gelet op het nieuwe coalitieakkoord. Wanneer er wel een voorjaarsnota uitkomt, dan zal deze zeker in de commissie worden besproken.

TER KENNISNEMING

11. Eerste aanwending Subsidieverordening Toeristische Ontwikkeling 2007

12. Begroting en activiteitenplan Utrecht Toerisme en Recreatie 2007

13. Brochure 3 castella

14. 1^e en 2^e wijziging van de begroting 2007 en begroting 2008 van de Facilitaire Dienst Utrechtse Recreatieschappen

De VVD signaleert dat dit stuk onvolledig is; men heeft slechts de eerste pagina ontvangen. Afsproken wordt dat de commissie alsnog het complete stuk zal ontvangen.

15. Advisering regionaal arrangement Veluwe Zuid (Utrechts deel)

Mevrouw Alsem memoreert het voorstel om een extra vestiging van het VMBO op te richten. In voorliggende notitie wordt aangegeven dat die lijn zal worden ingezet ondanks dat niet volledig wordt voldaan aan wettelijke stichtingsnormen. Zij vraagt waarom de provincie zich niet inzet voor aanpassing van de desbetreffende stichtingsnormen.

De voorzitter zegt toe dat dit stuk in een volgende vergadering inhoudelijk zal worden besproken en toegelicht.

16. Professionalisering toeristische-recreatieve marketing en promotie UTR en Regio VVV Utrechtse Heuvelrug

17. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.